

عنوان مقاله:

حقیقت و معنا در آثار ساموئل بکت (با تاکید بر دیدگاه های آلن بدیو و تئودور آدورنو)

محل انتشار:

دوفصلنامه نقد زبان و ادبیات خارجی، دوره 3، شماره 1 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

ابوالفضل حداد

خلاصه مقاله:

در میان خیل کثیری از نویسندگان جهان، دو فیلسوف معاصر و صاحب نام، آلن بدیو و تئودور آدورنو، از معدود کسانی هستند که به ساموئل بکت توجه کرده و آثارش را مورد بررسی قرار داده اند. آثار بکت نقطه ای بر پایان مدرنیسم محسوب می شود و دارای آن ویژگی هایی است که آدورنو و بدیو در درون آنها به مباحث فلسفی خود ارجاع می دهند. در این مقاله بحث حقیقت که از مفاهیم کلیدی فلسفه بدیو به شمار می رود و همچنین بحث معنا از نگاه آدورنو، مورد مطالعه قرار خواهد گرفت که نشان دهنده عمق درک این دو فیلسوف نسبت به بکت و آثار او است. از جمله ویژگی های ساموئل بکت که توجه این دو فیلسوف و سایر متفکرین را به خود جلب کرده، عدم پرداختن به بحث و مفهوم بازنمایی و از سویی در هم شکستن ساختار زبان در آثارش است. آن چه در این مقاله بیش از همه حائز اهمیت است، بحث پایان، شکست و رنج خواهد بود که تجلی آن به زیبایی در آثار بکت قابل رویت است، زیرا همان طور که اشاره خواهد شد مسایل اصلی فلسفه ی معاصر با نوعی پایان پذیری گره خورده که کاملا با آن چه در آثار بکت اتفاق می افتد مطابق و هم شکل است.

کلمات کلیدی:

حقیقت، معنا، بکت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1293307>

